

သင်တန်း

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

သင်တန်းသည် ငါတို့အဖို့ပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှာ ဤစကားကို ငါတော့ပြောပြီ။ ယော ၁၆:၃၃

၀၁၅၀၀၆ (၁၄) စကော့စ်တို့ဘာလ ၂၀၀၂ ခုနှစ် ဧဇက် (လစဉ် ပထမ ထုတ်ဝေမှုအတွက် စာစောင် ဖြန့်ချိသည်)

အသုံးအထားတော်များ

ဗျာဒိတ်ကျမ်း သည် ကာလမကြာမီဖြစ်မီ ဖြစ်မည့် အရာများနှင့် နှစ်ကလေး ဖြစ်ရမည့် အရာတို့ကို ပြသသည့် ကျမ်းဖြစ်သည်။ (ဗျာဒိတ် ၄:၁၊ ဗျာဒိတ် ၈:၁) ယခုအခါက ကာလသည် ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင် က ယောဟန်အား မကြာမှီဖြစ်မည့် အရှင်အရာများကိုသာ ပြသခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခု ဘုရားရှင်သည်၊ ယောဟန်မှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပြခဲ့သော အရာများအား ဗျာ ၆:၁-၈ ကိုသာ အဓိကထား၍ ရေဝပါသည်။ ဘုရားစီရင်ပိုင်သော ဘုရားရှင်၏ လက်တော်မှ အဆီးအတားများဖြစ်သည်။ ယေရုဇရမ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သိနှင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဗျာ ၆:၂ - ခြင်းခြံ၊ စီးသောသူသည် လေးတို့တိုင်၏၊ သူ့နှို သရေ့ တို့ပေးစေင်ဖူ၏။
ကောင်းကင်နိုင်ငံမှ မြင်းများသည်၊ လောကမြင်များနှင့် မည်သို့မှ မဆိုပါ။ အဆီးအတားမရှိ တန်ခိုးသာဓာတ်ရောက်နိုင်စွမ်းသော ဘုရားရှင်၏ ကာဏာကိုသာ ညွှန်ပြကြောင်း (ယောဟန် ၃:၁၃) အရ သိနိုင်ပါသည်။ တန်ခိုးတော် အာဏာတော်ဟုဆိုရမည်။ လေးကို ကိုင်သောသူသည် ဘုရင်ဖြစ်သည်။ ရှေးကာလ၌ ဘုရင်သည်၊ လေးကိုင်၏။ (၄ ရာ ၁၃:၁၅၊ ဆာ ၅:၁၃) သရေ့ဟု ဆိုလျှင် ပို၍ပင် ရှင်းပါသည်။ သရေ့ဆောင်းပိုင်သူနှင့် သူ၏ အာဏာဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်က အုပ်စိုးစီရင်ခွင့် အနိုင်ယူပိုင်ခွင့်ကို အစိုးရမင်းများ၌ အပ်ပေးထားပြီးဟုဆိုပါသည်။

ဗျာ ၆:၃-၄ ခြင်းခြံ၊ စီးသောသူသည် ငြိမ်သက်ခြင်းတို့ မြေမြေဆီက ရင်ခါးခြင်းငှာ လည်းကောင်း ... စေ့စပ်ချင်း စေသောဆင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း ထားခဲ့ဖူး၏။
သို့ဆိုလျှင် သွေးချောင်းစီးခြင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ အချင်းချင်း အနိုင်ကျင့်၊ လှယ်က၊ နှိပ်စက်၊ မညီမညွတ်၊ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်သော အချင်းအရာများကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအမှုများ ကမ္ဘာအနှံ့အပြား၌ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ခရစ်တော်ကို လက်မခံသူများအကြား၌ကား ဆိုဘွယ်ရာမရှိ။ အမင်္ဂလာ များပြားလှသည်။ ခရစ်တော်ကို ရပါလျက် လက်တော်အောက်၌ အသက်မရှင်သော ယုံကြည်သူများ၌ ထိုအဆီးအတားတော်များ၏ စက်ကွင်းနှင့်ငြိနေပါသေးသည်။ ဥပမာ ... မိသားစု မညီမညွတ်၊ မငြိမ်ပထမ၊ မယုံကြည်သူများနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းပြဿနာ၊ လုပ်ငန်းခွင်၌ ရန်သူ (သို့) အနိုင်ကျင့်သူရှိခြင်း၊ မျက်နှာသာ မရဘဲ၊ မျက်နှာငယ်ရခြင်း၊ ပုစ၍ ကောင်းစားခြင်းမတွေ့ရသော အသက်တာ ၊ လှိုင်းဂယက်၌ နစ်မြုပ်လုဆဲဖြစ်နေခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ဗျာ ၆:၅-၆ ခြင်းနှစ်၊ စီးသောသူသည် ချိန်ခွင်တိုင်၏၊ ဝေဇာထိုထစ်ခြားနှင့် ဂျုံဆန်ထစ်ခွက်တို့ရ၏။
ရှင်းပြရပါလျှင် မှောင်မိုလောကသားတို့၏ စီးပွားရေးအရာကွက် ချယ်လှယ်ခြင်း အားသင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ လုပ်သလောက်ခံစားရမရှိပါ။ ပစ်ပန်ဆင်ရဲခွာ ရှာဖွေ စားသောက်ရမည်။ စီးပွားရေး ကပ်ဆိုက်နေသည်။ ယနေ့ ဤအခြေအနေကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထင်ရှားစွာတွေ့မြင်ခံစားနေရသည်။ စီးပွားရေးပြဿနာကြောင့် မိသားစု တကွတပြားနှင့် ရှာဖွေစားသောက်နေရသည်။ ညှိုးငယ်ပင်ပန်းဆင်ရဲခွာ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်စားသောက်ရသည်။
သို့သော် မြှော်လင့်ချက်ရှိနေသည်မှာ ...
“ ဆီနှင့် စပျစ်ရည်ကို မပျက်စေနှင့်။ ” ဟုဆိုပါသည်။ Do not damage the olive trees and the vineyard. ဟုဆို၏။ သံလွင်နှင့် စပျစ်သည် ကျမ်းစာအရဆိုလျှင် စီးပွားရေးတော်နှင့်ဆိုင်သော သီးနှံဖြစ်သည်။ ဤအရာကြောင့် ခရစ်တော်ကို ယုံသော အယ်တင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံသောသူ၏ အသက်တာ၌ ခေါင်းပါးခြင်းအားကို ပြင်နေရသော်လည်း၊ ခမ်းခြောက်မှုကို ခံစားရမည့် မဟုတ်ဟု ကတိတော်ရှိထားပါသည်။

ညစာစားပွဲ

နော်အာမိထွန်း

ပီတိကြားစာ

“ သိပ်ချစ်ရပါလား၊ ကိုးကိုရယ် ”
 ရင်ထဲက ပဲ့တင်ထပ်လာတဲ့ စကားလုံးတွေက
 ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ရင်ခုန်ခြင်းများစွာနဲ့ “ ချစ်
 တယ် ” လို့ အဖြေပေးလိုက်တော့ “ ကိုးကို ”
 လို့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးခေါ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူက သူ
 နဲ့အတူ ညစာစားပွဲ တက်ရောက်ဖို့ ဖိတ်စာတစ်
 စောင်ကမ်းပေးပါတယ်။ သဲဒီဖိတ်စာကို သေသေ
 ချာချာကြည့်လိုက်တော့ သာမန်ညစာစားပွဲ မ
 ဟုတ်ဘဲ၊ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရဲ့
 “ ရွှေရတုသဘင် ညစာစားပွဲ ” ဆိုတာသိလိုက်ရ
 တယ်။ “ ဘာလဲ ... သူ့ကို အခုမှ အဖြေပေး
 လိုက်ရုံရှိသေးတယ်၊ ဓောစောစီးစီး ပွဲထုတ်ပြမလို့
 လား ” ဆိုပြီးအင်ဆွဲလေး ရန်တွေ့လိုက်အုံးမယ်။
 ကျွန်မရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ ပျော်ရွှင်မှု လှိုင်းကယ်
 တော့ကြောင့် ချစ်သူရဲ့ အပါအဝင် ထွက်ပေးခဲ့လေး
 တာမယ်။ ဝိတိပျက်ရည်လေးများလဲ ပျက်လုံအိမ်
 ထဲမှာ တားဆီးလို့ မရ စီးဆင်းလို့ လာပါတော့
 တယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့ မျှ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ရေမှာ
 သေသေချာချာ ပတ်ဖာသိရင်ကာ နုနုမှစ၊ မျက်စိ
 မျက်နှာတစ်ခုလုံး လည်တိုင်း ရင်၊ ခါး၊ ခြေချောင်း
 လက်ချောင်းလေးတွေပါမကျန် စစ်ဆေးကြည့်
 လိုက်တော့ ကျွန်မရဲ့ စန္ဒာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ချစ်
 ဓရာ အလှအပအဆီလို့ မြူမှုန့်တစ်မှုန်လောက်
 တောင် ရှာလို့မတွေ့ပါလား။ မိဘတွေက ကျွန်မ
 ကို ငယ်ငယ်ဟုံးက “ ရုပ်ဆိုးလေး ” လို့ခေါ်လေ့ရှိ
 တယ်။ ကျွန်မရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်နဲ့ ဇာလိုက်ရင်
 ကျွန်မကို အကျည်းတန်တယ်လို့ လူတွေက ပြော
 လေ့ရှိတယ်။ သဲဒီလို အကျည်းတန်တဲ့ ကျွန်မကို
 “ သိပ်ချစ်တာကဲလို့ ” ပြောလာတဲ့ ချစ်သူရဲ့
 ဖေတ္တာစကားကြောင့် အကျည်းတန်တဲ့ ကျွန်မရဲ့
 အပူအယာအားလုံးကို ချစ်စရာလေးတွေအဖြစ်
 မြင်လာခဲ့တယ်။

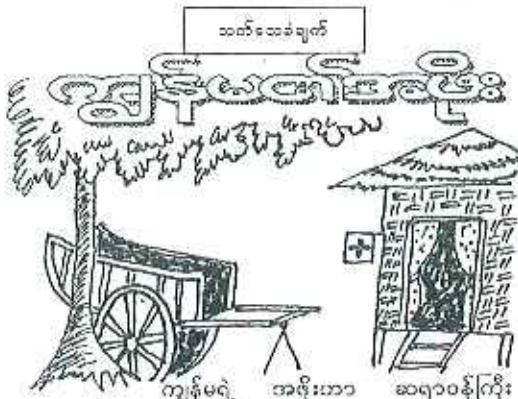

ချစ်သူရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ အချစ်ဖေတ္တာ
Love တာ ...

- L ဆိုတဲ့ Leader (ကျွန်မရဲ့ ဘဝအား
နည်းခြင်း၊ မပြည့်စုံခြင်း အလုံးစုံအတွက်၊ အား
သာမှုပေးကာ အစဉ်ဖေးကျမဲ့ အချစ် ခရီး
ခေါင်းဆောင်)
 - ကျွန်မကို ပျော်ရွှင်မှုနှင့်ပြည့်ဝစေဖို့ အမြဲတစေ
ချစ်အမိန့်လေးများ နာခံပေးတဲ့ O ဆိုတဲ့
Obedient ।
 - စစ်မှန်တဲ့ ဖေတ္တာ V ဆိုတဲ့ Veracity
တနည်းအားဖြင့် Truthfulness ။
 - ထာဝရပျော်ရွှင်ကြည်နူးစေမဲ့ E ဆိုတဲ့
Exhilaration (ပျော်ရွှင်တမ်းမြောက်ခြင်း)
ကိုပေးနိုင်တဲ့ အချစ်တွေဖြစ်တယ်။
- ချစ်သူရဲ့ အချစ်တွေကို စဉ်းစားဆီလေ
လေး ကျွန်မပိုပြီး နုပျိုလန်းဆန်းလာလေပေပါ
ဘဲ။ “ ချစ်တယ် ” လို့ ပါးစပ်က ခပ်ပေါ့ပေါ့
ပြောတတ်ကြတဲ့ အမျိုးသားတွေထဲမှာမှ ဂွာမှ

ရှားတဲ့ ယောက်ျားမြတ်တပါး အပါအဝင် ရိုးသားတည်ကြည်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူဟာ အပြောသာမက အမှန်တကယ်
 လက်တွေ့ ချစ်မဲ့သူမို့ ကျေးဇူးတော်ရိုးပွမ်းရင်း သူနှင့်အတူ ညစာစားပွဲတက်ရောက်ဖို့ အလှဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်မိပါ
 တော့တယ်။

ကြည်နူးအတွေးကမ္ဘာထဲဝင်ဖို့ ကျွန်မ အိပ်ယာထက် လှဲလိုက်ပြီး အနားယူမယ်လုပ်တော့ အိမ်ရှေ့က
 ခေါင်းလောင်းမြည်သံကြားလိုက်ရပါတယ်။ အိပ်ချင်ပျားတူးနဲ့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့၊ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ အစ်မတစ်ယောက်
 က ကျွန်မကို ဓာတစ်စောင်ကမ်းပေးပါတယ်။ “ ဘာစာလဲ ” လို့ မမေးခင်မှာ သဲဒီအစ်မက “ ဓောစောတုံးက ညီမရဲ့
 ချစ်သူ ဆိုတဲ့သူက လာပေးသွားတယ်။ ညီမဟဲ့ အိမ်မှာ လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့လို့ အစ်မကို ပီစာပေးသွားခဲ့တာ၊
 ညစာစားပွဲဖိတ်ကြားစာတဲ့ ဆက်ဆက်လာခဲ့ဖို့လည်း ပွားသွားတယ်။ အစ်မအတွက်လည်း ဓာတစ်စောင် ပေးသွား
 တယ်။ ဟောဒီမှာ ... ” ကျွန်မ အဲဒါထွက်သွားပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ နေ့ခင်းကာပြောတော့ ကျွန်မနဲ့
 သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းသွားမှာဆိုပြီး အခု ဒီအစ်မကိုပါ ဖိတ်ထားသေးတယ်။ သူ့ကို ကြိုရှင်ရှင်လှည့်လွှတ်ထားတယ်
 ဆိုပြီး တွေ့ရာမိန်းကလေးတိုင်းကို ... “ တောက် ... ” ကျွန်မအဲဒါကို ထိုအစ်မက ထိန်းချုပ်ပေးလိုက်တန်ပြီ။ “ ညီမ
 ကလဲ ဝေါသကြီးဘဲ၊ ညီမမိတ်ဆက်ပေးလို့ အစ်မက ညီမရဲ့ ချစ်သူနဲ့ သိခွင့်ရခဲ့တာလေ။ ညီမပြောတော့ ညီမရဲ့

သတိပဿနာ

ကျွန်မရဲ့ အဖိုးဟာ ဆရာဝန်ကြီး

တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ လူများအပေါ်မှာ အလွန် စိတ်ရည်ပြီးတော့ အသေးစိတ် ကုသပေးတတ်တဲ့ သူဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့သော ၁၉၈၀ ခုနှစ်ကျော် ပတ်ဝန်းကျင် (ကျွန်မ မှတ်မိအရွယ်) ကတည်းက အဖိုးဟာ မြစ်ကြီးနားမြို့မှာ ဆေးခန်းလေး ဖွင့်ထားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ လူနာတွေဟာ များသော အားဖြင့် မြို့ထဲက လူတွေမကုတ်ဘဲ၊ အခြားရွာက လာတဲ့ သူများဖြစ်ပါတယ်။ လူနာတွေဟာ ဆေးခန်း လာပြတဲ့အခါ အဲဒီအချိန်တုန်းက နွားလှည်းနဲ့ လာလေ့ ရှိပါတယ်။ ဆေးခန်းရေမှာ နွားလှည်းတွေကိုလုပ်ထားပြီး လူနာတွေဟာ ဆေးခန်းထဲမှာ ထိုင်စေခွင့်နေကြ ပါတယ်။ ကျွန်မအဖိုးဟာ လူနာတစ်ယောက်ကို စစ်ဆေး ကုသပေးရင် အလွန်ကြာတတ်ပါတယ်။ ဝါကြောင့် ကျွန်မအဖိုးဟာ သူတို့ရွာအပြန် နောက်ကျမှာ ခိုးတဲ့အတွက် တခြားဆေးခန်းမှာ သွားပြဖို့ သူ့လူနာကို ပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ လူနာက 'ဆရာ့ဆီမှာဘဲ ပြရင်ပါတယ်။ ဆရာနဲ့ ကုရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်က ကျွန်တော့်ရောဂါကို တစ်ဝက် သက်သာစေပါတယ်' လို့ပြန်ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ အဖိုးဟာ လူနာတွေရဲ့ ပြောစကားတွေကို သေသေ ရုစရာ နားထောင်ပေးရုံတင်မကဘဲ ဖရာဂါ အခြေ အနေကိုပါ သေချာရှင်းပြလေ့ရှိပါတယ်။ ဝါကြောင့် လည်း လူနာတွေက သူ့ကို နှစ်သက်တာဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ပါတယ်။

ကျွန်မအဖိုးရဲ့ ဆေးခန်းကကျဉ်းပြီး ပစ္စည်း များများ စားစားမရှိဘဲ သန့်ရှင်းတဲ့ နေရာလေး

ဖြစ်ပါတယ်။ အဖိုးဟာ ဆေးခန်းကို စက်တီးနဲ့ လာလေ့ ရှိပါတယ်။ ဆေးခန်းကို ရောက်တာနဲ့ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပြီးတော့ ဆေးထိုးအပ်ပြုတ်ဖို့ မီးဖွေးပါတယ်။ တစ်နေ့လုံး မီးမပြတ်ဘဲ ဆေးထိုးအပ်တွေ ပြုတ်လေ့ ရှိပါတယ်။ ပြီးရင်တော့ သူ့ရဲ့ ဆေးကုသရေးလုပ်ငန်းကို စတင်ပါတော့တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်နေ့လုံး လူနာမပြတ် ရှိပြီးတော့ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်နေ့လုံး လူနာမရှိတာမျိုး ကြုံရပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး အားလပ်တဲ့အချိန်မှာ အဖိုး ဟာ စာဖတ်ရင်ဖတ်၊ မဖတ်ရင် သူ့ဆေးခန်း ကောင်းက အိမ်ရှင်ကုလာနဲ့ စကားပြော၊ ဝါမဟုတ် သူ့မြေးတွေ ရှိရင် သူ့မြေးတွေနဲ့ စကားပြော၊ နောက်ဆုံး ဘာမှ လုပ်စရာမရှိရင် မှီတက်နေတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို ရေနဲ့ ဆေးပြီး ဆေးထိုးအပ်ပြုတ်တဲ့ အိုးအဖုံးပေါ်မှာ ကင်နေ တတ်ပါတယ်။ ကျွန်မအဖိုးဆီ လာတဲ့လူနာတွေဟာ များသောအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော သူများ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ပေးတဲ့ ဆေးဆီတစ်ခွက်ဟာ ဟောင်း နွမ်း ပြီး မှီတက်နေတတ်ပါတယ်။

ကျွန်မ အဖိုးဟာ ဆေးကုသတဲ့အခါမှာ ကျ သင့်တဲ့အဖိုးအခကို ဘယ်တော့မှပေးမလေ့မရှိပါဘူး။ လူနာကိုဘဲ 'ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်သလောက်ပေးပါ' လို့ ပြောလေ့ရှိပါတယ်။ ငွေမတတ်နိုင်တဲ့သူများကိုလည်း အခမဲ့ကုပေးပါတယ်။ အဖိုးဟာ အသပြာဆရာဝန် မဟုတ်ဘဲ ဓေတနာဆရာဝန် ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်မ အလွန်ဘဲ လေးစားဂုဏ်ယူ ချစ်ခင်မိပါတယ်။ တစ်ခါက လူနာတစ်ယောက်လာပြီး ဆေးကုခံပါတယ်။ သားလုံး ပြီးစီးသွားတဲ့အခါမှာ အဖိုးက ထုံးစံအတိုင်း "ခင်ဗျား ကြိုက်သလောက် သာပေးပါ" လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အခါမှာ သူက တစ်ကျပ်တန်တစ်ရွက်ဘဲ ထုတ်ပေး ပါတယ်။ အဲဒီတစ်နေ့လုံးမှာ အဖိုးရဲ့ဆေးခန်းထဲမှာ အဲဒီတစ်ကျပ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ အဖိုးဟာ 'ပီတိစားသူ' တစ်ယောက် ဆိုတာ ကျွန်မ အခုနားလည်ခဲ့ပါပြီ။

အဖိုးဟာသူ့ အလုပ်နဲ့ သူ့လူနာတွေကို အလွန် တန်ဖိုးထားတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ဘုရားသခင်ကို ရှိုးပွမ်းခြင်း အားကြီးကြောင်းကို သူ့အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာတဲ့အခါမှာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ အဖိုးဟာ အသက်အရွယ် အတော်လေးဆောက်လာတဲ့အခါမှာ

သူ့ပုတ်ညာဏ်တွေဟာ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ဘာကိုမှ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ သူ့သားသမီး၊ မြေး သူတယ်ကို ရောက်နေလဲ ဆိုတာတွေကို မသိတော့ ပါဘူး။ သူ့အမျိုးသမီးကိုဘဲ ကောင်းကောင်း မှတ်မိ ပါတယ်။ ငါပေမဲ့ သူ့စကားပြောတဲ့အခါတိုင်းမှာ သူ့ လူနာတွေ အကြောင်း၊ သူ့ဆေးရုံအကြောင်း ကိုသာ အများဆုံးပြောတတ်ပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာနေရင်နဲ့ 'အခု လူနာသွားကြည့်ရမယ်' ဆိုပြီး ပြောတတ် ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အတွင်းစိတ်ထဲမှာ သူ့အလုပ်နဲ့ သူ့ လူနာတွေကို အရမ်းအလေးထားခဲ့ကြောင်း အခု အချိန်မှာ သိသာနေပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ကျွန်မအဖိုးဟာ အချိန်တိုင်းနီးပါး သီချင်းဆိုနေတတ်ပါတယ်။ သီချင်း စာသားတွေ မရတော့ပေမဲ့ သံစဉ်တွေကို လုံးဝမမှေ ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ သီချင်းဆိုပြတဲ့အခါမှာ သူလည်း လိုက်ပြီးဆိုပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်များ မှာတောင် သီချင်းတွေကို လိုက်ပြီးညည်းခဲ့ပါတယ်။ မျိုးပွမ်းခြင်းအားကြီးသော အသက်တာကို ပြုသခဲ့ ပါတယ်။

အခုအချိန်မှာ အဖိုးကို ကျွန်မ အရမ်း သတိရနေပါတယ်။ ဓမ္မသီချင်းတွေကို သီဆိုမိတဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ ကျွန်မအဖိုးနဲ့အတူတူ သီဆိုခဲ့တာ တွေကို ပြန်သတိရနေပါတယ်။ များသောအားဖြင့် သူ့သီဆိုတတ်တဲ့သီချင်းက 'ကောင်းချီးပေးလှူဒါန်းကျွန်း' ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အသိဉာဏ် လျော့နည်း ပျောက် ကွယ်သွားတဲ့ အချိန်မှာတောင် သူ့ရဲ့အလုပ်ကို ကမ်းမိုး တားမှု၊ လူနာတွေအပေါ် ကရုဏာထားမှုတွေနဲ့ ချီးမွမ်း ခြင်းအားကြီးတဲ့ အသက်တာကို သူ့ရဲ့အပြုအမူ အပြော အဆိုတွေက သက်သေပြခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မလည်း ကျွန်မရဲ့ အသိဉာဏ် ပိုင်ဆိုင် မှုအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည့် တိုင်အောင် ကိုယ် တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကဉ်းဟူသော ယဇ်ကို အသက် ဆုံးသည်အထိ ပုဇွန်နီင်ရပါမည် အကြောင်း အဖ ဘုရားသခင် ထံမှာ တောင်းလျှောက်ထားပါတယ်။ အဖိုးကို သတိရလျက် ... အဖိုးရဲ့ မြေး -

(ဂျူးဂျူး)

ဝေဒနာ

ဇမ္ဗူ ကို မူရင်းဂရိဘာသာဖြင့် ဧတီရလေ့လာသောအခါ မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ "ငါတို့အဖို့ ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်သော နှစ်သက်မှုဟာ၊ အသွေးအသားရှိသော ရန်သူတို့နှင့် ထိုးသတ်နေရခြင်းမဟုတ်၊ မစ္ဆာကိုယ်ရှိသော လူများနှင့်လည်းမဟုတ် သို့သော်နှယ်ပယ်အမျိုးမျိုးမှာ အဆင့်ဆင့်အာဏာစက်များဖြင့် အုပ်ချုပ်နေသော သူများ လောကမှောင်မိုက်ကမ္ဘာကို လွှမ်းမိုးအုပ်ချုပ်နေသော မိုးကောင်းကင်အောက်ခံနေသော ကောက်ကျစ်သည့် နတ်ဆိုးများနှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန် နေကြသည်" ဟုဆိုထားသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ကမ္ဘာကိုမိုးချုပ်ကိုင် ချယ်လှယ် နေသည့် မှောင်မိုက်အင်အားစု၏ နိုင်ငံတော်ဌာနချုပ်သည်၊ အထက် ကောင်းကင်ယံ တွင်ရှိသည်။ စာတန်မာရ်နတ် သည် ထိုနိုင်ငံတော်၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။ မသေ ၁၂:၂၃-၂၄ မှ ဧတီရလေ့၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ "ပျံသန်းနေသော အရာများ၏ အရင်း" ဖြစ်သည်။ ဇမ္ဗူ ၁၂:၂၃-၂၄ ဟု ယူဆရာတို့ကဲ့သို့တွင် ဧတီရလေ့၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ "ပျံသန်းနေသော သာသနာပြုဆရာ၊ သင်အုပ်ဆရာ၊ ဧဝဂလိဆရာများသာမဟုတ်ပါ။ ခရစ်ယာန်များအားလုံး ပါဝင်နေသည်ကို များစွာသော ခရစ်ယာန်တို့ မသိကြပါ။

ဘုရားရှင်ကို ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်သော လူစီမာသည် ကောင်းကင်မှကျခဲ့သည်။ လူစီမာ စာတန်သည် ကောင်းကင်မှ နှင်ထုတ်ခံခဲ့ရသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ရေတော်ပျောက်တိုင် မိမိအဖို့ရသော်လည်း (ယောဘ ၁၆-၇) သူသည် ဘုရားရှင်၏ သားသမီးများကို အပြစ်တင်သော ရန်သူဖြစ်သည်။ (ဂျာဗီတ် ၁၂:၁၀-၁၂) ဘုရားရှင်နှင့် ယုံကြည်သူများ၏ ဆက်သွယ်မှုကိုတားဆီးသော အင်အားစုကိုဦးဆောင်သောသူမှာ စာတန်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို

